

Wet zorg en dwang

Wet zorg en dwang

Wij als zorgboerderij moeten ons houden aan de regels van de Wet zorg en dwang. De Wet zorg en dwang (Wzd) beschermt je als je een verstandelijke beperking, dementie of een gelijkgestelde aandoening hebt, en te maken krijgt met onvrijwillige zorg. Onvrijwillige zorg is zorg of ondersteuning waar een cliënt (of vertegenwoordiger) niet mee instemt of zich tegen verzet, maar die noodzakelijk wordt geacht om ernstig nadeel te voorkomen. In de Wzd staat wanneer je onvrijwillige zorg mag krijgen, wat jouw rechten zijn en aan welke regels je zorgverlener zich moet houden.

De wet zegt dat onvrijwillige zorg alleen mag als je iets doet dat niet veilig is, voor jezelf of iemand anders. Dat heet 'ernstig nadeel'.

Ernstig nadeel is bijvoorbeeld:

- Als je niet goed eet of drinkt en daardoor ziek wordt
- Als je je medicatie niet neemt en daardoor angstig of agressief wordt
- Als je jezelf of iemand anders pijn doet
- Als je buiten de weg niet goed kunt vinden en daardoor in gevaarlijke situaties komt
- Als je spullen kapotmaakt

De onvrijwillige zorg moet zo kort mogelijk duren en moet de vrijheid van onze cliënten zo min mogelijk beperken.

Als wij onvrijwillige zorg willen geven, moeten we ons aan verschillende regels houden. Dit is allemaal vastgelegd in ons beleidsplan en ligt ter inzage hier op de zorgboerderij. Ook zijn we als zorgaanbieder geregistreerd in het openbaar locatieregister voor het geval dat we onvrijwillige zorg moeten verlenen.

Maar we gaan natuurlijk eerst in gesprek met de betreffende cliënt en zijn of haar vertegenwoordiger om te kijken hoe we tot een oplossing kunnen komen die voor alle partijen goed werkt.